

In memoriam

SOCIETAT D'HISTÒRIA
NATURAL DE LES BALEARS

Sebastià Feliu Amengual (1932-2024)

Fig. 1. Pare Sebastià Feliu Amengual en una imatge d'una entrevista del 2013 a la revista *Notícies província de Aragón*. Marzo núm. 454. Jesuitas.

El passat 26 de maig ens va deixar a Palma, el pare Sebastià Feliu Amengual amb 91 anys.

El Pare Feliu va estar especialment vinculat a la Societat d'Història Natural de les Balears durant els anys 1983-85, formant part activa de la seva junta directiva (vocal 1er).

Família de 10 germans, hereus de les possessions de Cabrera, costa de Blanes i son Espases.

Ingressà a la Companyia de Jesús el 1949. Va realitzar el seu noviciat (1949-51) i Juniorat (1951-53) al Real Monasteri de Santa Maria de Veruela, una abadia cistercenca del segle XII, situada prop de Vera de Moncayo, entre Tarazona i el Moncayo (Saragossa).

Entre el 1953-56 va estudiar Filosofia a Sant Cugat del Vallès. Però bona part de la seva passió per la natura i l'ensenyança de les ciències naturals li ve donat pels seus estudis de Biologia a la Universitat de Barcelona (1956-1961).

Posteriorment va estudiar Teologia, també a Sant Cugat del Vallès (1961-65). S'ordena sacerdot a Palma el 1964 i va realitzar el seus últims vots el 1967.

Segons comenta en una entrevista el propi Sebastià, durant la Tercera Probació,

que va realitzar a Dublín, amb el seu germà Tomàs, va rebre una carta del provincial, encomanant el nou destí al col·legi de Montesión (Palma) per ensenyar biologia i altres assignatures. Tornà a Mallorca el setembre de 1966 i comença a impartir les classes a joves de 14 a 17 anys, i després també a al·lots quan es convertí en un centre mixt. A més de les classes teòriques i les pràctiques, realitzava excursions per tota Mallorca, tal com comenta “se sentia feliç amb els joves i amb l’ambient sa que se respirava”. A la vegada també va organitzar campaments per Mallorca, Menorca, Eivissa i Cabrera. Algunes d’aquestes sortides també foren partíceps molts de socis de la Societat d’Història Natural de les Balears. Els estius aprofitava per a sortir en cotxe per tota Europa. I també anava a suplir a un rector irlandès que se n’anava de vacances a Irlanda i ell se quedava, durant aquest període, com a encarregat de la parròquia a Anglaterra.

El Pare Feliu realitzà més de 40 anys de docència com a subprefecte, tutor i professor de Ciències Naturals i Biologia (1966-1996), però també va ser professor de religió a l’escola de Turisme (1966-1968), també donà classes de religió a Secretariat i cicles formatius d’Administració i d’Auxiliars d’Enfermeria, així com a les futures infermeres de la Policlínica Miramar. També fou durant molts d’anys l’encarregat del Museu de Ciències Naturals del col·legi i laboratoris (1967-1999), dels que anys abans, als finals del anys 40 i principis dels 50, el pare Juan A. Cañigueral, destacat soci i activista als inicis de la SHNB, ho va ser. Aquesta col·lecció estava molt ben conservada, en unes condicions modèliques (visitada el juliol de 2012).

Figs. 2, 3, 4 i 5. Distintes imatges de la col·lecció de ciències naturals del col·legi Motesion tal com estava el juliol de 2012. Fotos GXP.

En una entrevista, Sebastià Feliu comenta que va anar a Brasil obligat per Lorenzo Ayerdi, per veure l'obra del seu germà, Tomàs, a Fortaleza i Trairí. Tomàs havia estat prèviament a Bombay (Índia) i a Cuba a on tengué relació amb Fidel Castro per a impulsar una revolució basada en principis cristians per a derrocar al dictador Fulgencio Batista. Però la seva gran obra fou feta a Brasil, a una zona sense camins en la qual se va edificar un col·legi de primària i secundària, un hospital, una cooperativa, una casa de repòs, capelletes en cada comunitat cristiana, un internat per a joves, llars per a infants... Hi va anar dos anys i va treballar molt i ajudar al seu germà. Allà va viure i veure la pobresa, convivint amb ells. Fou rector de Sant Joan d'Àvila i després també de Cristo Rey (Vivero).

Sebastià, al llarg de la seva vida organitzà uns 40 campaments en una finca de la seva família a la muntanya, prop de Pollença, a can Vicens. Cada torn de monitors al.lots i al.lotes de Montesion, del barri de la Calatrava, de Sant Joan d'Àvila, del Patronat Obrer de Sant Josep, etc. Junt amb el personal de cuina, en cada torn eren entre 90 i 100 persones. El seu esperit de conèixer la natura feu també que participàs amb el grup excursionista els Trescadors.

S'ha de dir que també fou un gran aficionat a la fotografia i tenia un arxiu d'unes 12.000 diapositives de Mallorca, campaments, de viatges per Europa, de Brasil i de la família.

Des de la Societat d'Història Natural de les Balears volem transmetre el nostre més sincer condol als amics i la família, en Sebastià fou un motor d'activitats, de sortides de camp, tant necessàries per a conèixer i estimar la nostra Història Natural.

Guillem X. Pons i Damià Vicens

Documentació

<https://www.ultimahora.es/noticias/local/2024/05/28/2173543/obituario-fallece-sebastia-feliu-referente-entre-jesuitas.html>